

Afdelingsblad valt binnenkort in de bus

In de week van 17 augustus wordt de nieuwe editie van het afdelingsblad 'Genealogie langs Peel en Maas' bezorgd bij alle leden en abonnees.

In het afdelingsblad is veel plaats ingeruimd voor het etaleren van de lezingen in de periode september tot en met december 2020.

Geplande bijeenkomst 19 september vervalt

Zoals al eerder geschreven is alles anders dit jaar. Dat betekent dus ook dat we soms ingehaald worden door actuele ontwikkelingen die niet altijd voorzienbaar zijn en daarmee tegelijkertijd ook een grote impact hebben.

Daags na aflevering van het afdelingsblad bij PostNL ontving het bestuur bericht van René Vroomen, dat zijn lezing (Heraldiek en genealogie) op 19 september a.s. geen doorgang kan vinden.

De reden hiervoor hangt samen met het tegengaan van het risico van verspreiding van het coronavirus in zijn persoonlijke omgeving.

Uiteraard vinden we dat jammer, maar hebben meer nog begrip voor deze beslissing. De gezondheid van mensen telt simpelweg zwaarder.

Het bestuur heeft inmiddels besloten, dat er geen

vervangende activiteit zal worden gehouden.

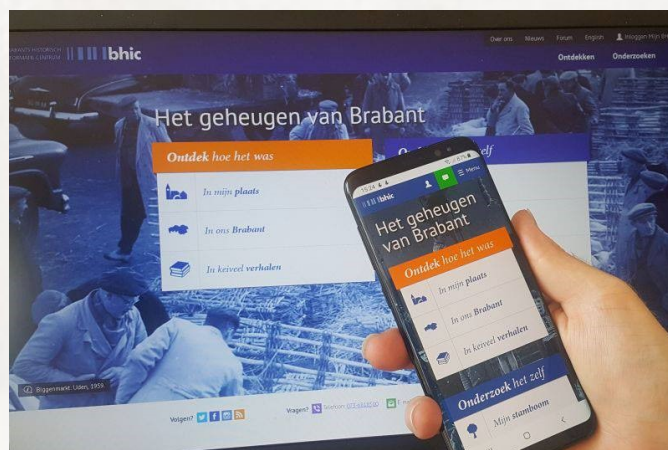
In overleg met René Vroomen zal bezien worden waar en wanneer de lezing alsnog op een veilige manier kan plaatsvinden. Zodra daar meer over bekend is, wordt daarvan mededeling gedaan in het afdelingsblad dan wel via een digitale nieuwsbrief.

Overige bijeenkomsten in 2020

Ondanks alles proberen we de draad, zo goed en zo kwaad, weer op te pakken. De bijeenkomsten voor oktober tot en met december zijn:

- Zaterdag 17 oktober (Boxmeer, 14:00 uur), lezing 'Het veer van Grave naar Nederasselt' door Rene van Hoften
- Zaterdag 14 november (Boxmeer, 14:00 uur), twee korte lezingen door Hens Borkent en Arno Coopmans (tevens najaars-ALV)
- Zaterdag 12 december (Mill, 14:00 uur), lezing 'Het nut van belastingregisters bij genealogisch onderzoek' door Aad Verouden

Meer informatie vindt u in het afdelingsblad dat een dezer dagen in uw brievenbus valt.

Website BHIC nu makkelijker op mobiel en tablet te gebruiken

<https://www.bhic.nl/nieuws/website-bhic-vanaf-vandaag-makkelijker-mobiel-te-gebruiken>

Nieuwsbrief

Land van Cuijk en Ravenstein

Blericks Kwartierstatenboek

In mei 2020 is deze nieuwste publicatie van Heemkundekring Blariacum verschenen, een uniek kwartierstatenboek.

Door de Coronacrisis kon helaas geen presentatie plaatsvinden, maar vanaf nu kan het boek eindelijk besteld worden.

Het boekproject werd omstreeks 2017 gestart door een werkgroep, onder voorzitterschap van de bekende Blerickse genealoog Chrit Klerken, samen met Jacques Driessen, Jan Titulaer, Maikel van Vugt en Ron Beijaard.

Voor zover bekend, zijn er nooit eerder plaatselijke kwartierstatenboeken in Limburg verschenen. Wel verschenen er tussen 1998 en 2015 drie Limburgse Kwartierstatenboeken.

Het nieuwe boek bevat 75 kwartierstaten in tabelvorm, opgesteld tot in de zesde generatie terug in de tijd. Dat betekent dat ongeveer 4000 personen in het onderzoek zijn opgenomen, allemaal directe voorouders in mannelijke én vrouwelijke lijn.

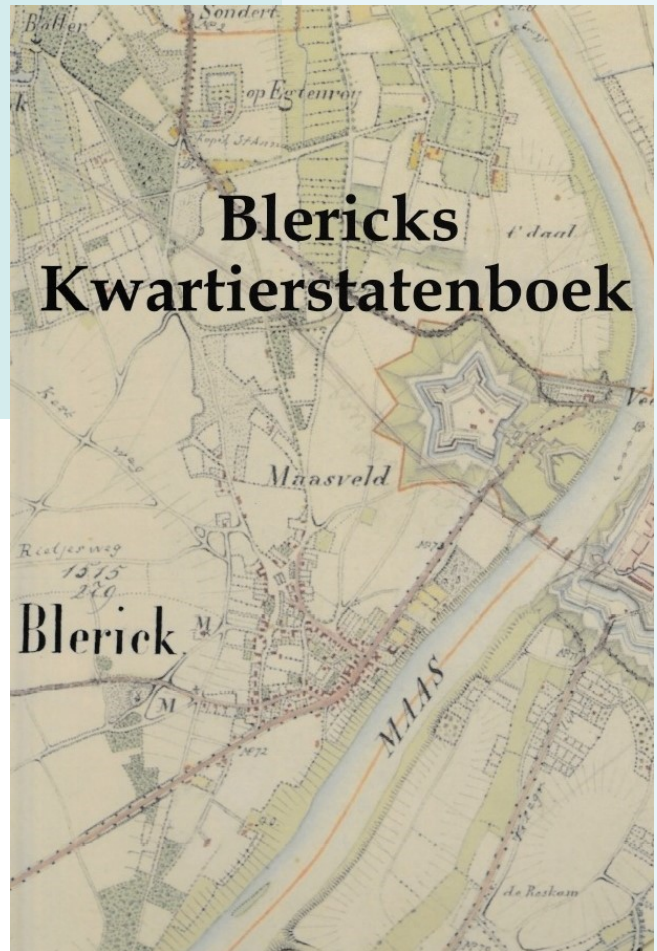
Er is een dusdanige keuze gemaakt dat de meeste bekende familienamen erin voorkomen. De opgenomen namenindex maakt dit boek echt uniek en geeft geïnteresseerden de mogelijkheid hun stamboom te linken aan de eerder verschenen CD met de Blerickse gezinsklapper 1575-1819.

Bij iedere kwartierstaat is een portretfoto van de probant opgenomen. De meeste voorouders kwamen uit Blerick, en de meeste niet-Blerickse voorouders kwamen uit de directe omgeving zoals Maasbree, Baarlo, Kessel, Helden, Sevenum, Grubbenvorst, Belfeld, Tegelen en Venlo. Ook kwamen vele voorouders uit het Duitse grensgebied.

Het is een prachtig boekwerk geworden op A4-formaat met harde kaft. De inhoud is 107 pagina's en uitgevoerd met leeslint en met een namenindex van 24 pagina's.

Een van de bekende namen in het boek is die van de in Hout-Blerick geboren sterrenkundige, futuroloog en TV-presentator Chrit Titulaer (1943-2017). Hij was o.a. de initiatiefnemer en ontwikkelaar van het Huis van de Toekomst in 1989.

Een greep uit de familienamen : Aerds, Benders, Berden, Bouts, Grubben, Gubbels, Huijs, Klerken, Lenders, Linssen, Theeuwen, Titulaer en Welles.

De meeste gekozen personen (probanden) zijn na 1900 geboren.

Als bron is gebruik gemaakt van de gegevens uit de doop-, trouw- en begraafboeken en de akten van de burgerlijke stand. Alle gegevens zijn uiteraard gecontroleerd in de originele akten.

Het boek is te bestellen door overmaking van € 23,50 per boek (inclusief € 6,00 verzendkosten) naar bankrekeningnummer NL48 RABO 0300 3138 10 ten name van Heemkundekring Blariacum. **Vergeet daarbij s.v.p. niet uw adres te vermelden .**

Voor u gelezen...

Houd je informatie niet voor jezelf

Er zijn meerder redenen waarom elke genealoog zijn onderzoeksgegevens zou moeten publiceren.

Op de eerste plaats is het zonde dat u al uw gegevens wegstopt in een aantal ordners, of in de computer, en er alleen zelf van geniet.

Uw stamboom is ook de stamboom van uw familieleden, en ofschoon dat voor iedereen geldt zijn de meeste mensen toch wel geïnteresseerd in hun eigen afstamming, zeker als ze op een presenteerblaadje worden aangereikt.

Daarnaast wordt uw stamboomgegevens door een publicatie openbaar. Andere onderzoekers kunnen er hun eigen gegevens mee aanvullen of, nog beter voor u, uit hun eigen gegevens uw onderzoeksgegevens aanvullen of verbeteren.

Bovendien maakt uw stamboom onderdeel uit van een stukje geschiedenis van de plaats of streek waar uw voorouders hebben gewoond. Dat is ook interessant voor regionale historici of heemkundigen.

En tenslotte: met een publicatie 'claimt' u het copyright van uw eigen stamboom. De gegevens die u hebt gevonden zijn openbaar en door iedereen op te zoeken, zodat als u ze zelf niet publiceert de kans bestaat dat iemand anders u voor is.

(Afdelingsblad 'De Twee Kwartieren' van NGV-afdeling Kempen en Peelland, jaargang 23, nr. 2, p. 29 (juni 2015).

'Beroepsgetuigen'

Peter Miebies viel op dat er Den Bosch bij de inschrijving van huwelijken in de rooms-katholieke kerk heel vaak dezelfde getuigen optreden. Hij haalt daarbij het voorbeeld aan van Hermina van Es die wat dat betreft in de periode 1760-1770 tientallen keren, zoniet wel meer dan honderd keer vermeld staat als een van de getuigen. Hij vraagt zich dan ook af of aan de aanwezigheid van deze "beroepsgetuigen" een bepaalde betekenis moet worden toegekend omdat normaal gesproken familieleden of vrienden deze rol vervulden.

Zegt het iets over de welstand van het bruidspaar of is er iets anders aan de hand?

Egbert – wiens achternaam onbekend is – antwoordt op de vraag vanuit zijn ervaringen die hij heeft opgedaan in het zuidoosten van Brabant en de grensstreek met Limburg. Een korte uitwisseling van vragen en antwoorden levert het volgende beeld op.

Getuigen bij huwelijken waren in tegenstelling tot getuigen bij dopen vaak geen familie. Beroepsgetuigen bij huwelijken kwamen in alle plaatsen voor. Vaak de dienstmeid van de pastoor, een kwezel die in de buurt van de kerk woonde of een herbergier uit de buurt. Rooms-katholieken mochten hun godsdienst niet openlijk belijden; huwelijken werden dan ook niet gesloten met veel mensen erbij, dus was er dan vaak ook geen of weinig familie bij. Dat verklaart waarom er getuigen bij werden geroepen uit de naaste omgeving van de kerk.

Het voorgaande wordt gezien als een gevolg van de Vrede van Münster (1648). Men mocht wel katholiek zijn of blijven maar de godsdienst mocht niet openlijk worden beleden en priesters en kloosterlingen mochten zich niet ophouden in Staats-Brabant. De meeste mensen bleven katholiek en kerkten in zogenaamde grenskerken. Dat waren kerken die net over de grens lagen waar de Republiek (Staatse protestanten) niets te zeggen had. Als voorbeelden worden genoemd de trek van de katholieken van Deurne naar hun grenskerk die op Venrays grondgebied lag. Die van Someren naar een kerk over de grens met Nederweert.

Na de inval van de Fransen in 1672 werden de maatregelen wat minder streng en ontstonden er in tal van dorpen zogeheten schuurkerken. Daar konden de katholieken bijeenkomen voor de eredienst.

Vaak tegen betaling werden deze kerken gedoogd. De kerken zagen er van buiten uit als een schuur, vaak met een strooien dak. Van binnen konden ze echter rijk versierd zijn. Het magnifieke hoogaltaar uit 1750 dat zich nu in de Lambertuskerk van Someren bevindt, die in 1926 is gebouwd, was ook al in de schuurkerk aanwezig.

Bewerking van <http://www.bhic.nl/onderzoeken/forum/hermina-van-es>

ontdek jouw verhaal

Deze nieuwsbrief wordt uitgegeven
door de redactie van
Genealogie langs Peel en Maas

E-mail redactie info@mauricroefs.nl

lvc.ngv-afdelingen.nl

